

הומל

(Hommel; רוסית: גומל, Gomel). עיר בבילורוסיה. במאה ה-19 ישבו בה יותר מ-20,000 יהודים – כ-56% מכלל תושבי העיר. ערב מלחמת-העולם השנייה ישבו בה, לפי האומדן, כ-50,000 יהודים, שהיו כשליש מתושבי העיר. ב-19 באוגוסט 1941 כבשו הגרמנים את הו'. בחודשיים שעברו מתחילת פלישתם לברית-המועצות ועד כיבוש העיר נמלטו רבים מיהודי הו' לפנים המדינה. עם כיבושה של הו' פקד המושל הצבאי שוואך על יהודי העיר לענוד טלאי צהוב על בגדיהם וסרטים על זרועם (ראה אות קלון). עשרה יהודים הוצאו להורג בתואנה שהם 'סוכנים בולשוויסטיים וטרוריסטים'.

בהו' הוקם גטו, מחולק לארבעה רבעים, ונוסף לו הוקמו בעיר שלושה מחנות ליהודים: מחנה מונסטירסק (Monastyrsk), ובו 800 יהודים, מחנה נובו-לוביינסק (Novo-Lubiensk), ובו כ-500 יהודים, ומחנה נוביה בליצה (Novaya Belitsa), ובו כ-200 יהודים. יושבי המחנות ההם לא קיבלו כול מזון. אחר-כך הוקם עוד מחנה, בפובסקי באזארצ'יק (Povski Bazarchik), ליהודים מחוץ-לארץ, והם הועסקו בסילוק מוקשים משטחים ממוקשים ליד החזית.

לפי דו"ח האיינזצגרופה בדצמבר 1941 הוצאו להורג באיזור הו' 2,365 יהודים כתגמול על תמיכתם בפרטיזנים. נראה שהם נקברו בחפירות צבאיות ליד לשצ'יניץ (Leshtsinets) בדרך

לרצ'יצה (Rechitsa). באותו חודש הוצאו להורג עוד 4,000 יהודים מהו' בתעלות נגד טנקים, תשעה קילומטרים מהו' בכיוון לצ'רניגוב (Chernigov). נשים וילדים הורעלו בגזים. קרוב לוודאי שאת מעשי הרצח עשתה יחידת איינזצקומנדו 7B בפיקודו של גינתר ראוש. הו' שוחררה ב-26 בנובמבר 1943.